

bevidst, ligesaa lidt som de, der have kjenbt dem i det daglige Liv, have vidst Noget herom, hvorhos de hverken før eller efter Udskrivningsalberens nogensinde have mærket til, at de have nogen Svagthed. Hvorledes dette nu hænger sammen, skal jeg ikke forbyde mig i; det kan have flere Grunde, men jeg drager det kun frem for at støtte mit Dnsse om, at det communale Element, og navnlig Sogneraadet paa Landet, bliver repræsenteret paa Sessjonen, idetmindste for hver Sognkredsens Vedkommende. § 20, 2det Stykke, findes en Bestemmelse om, at de, der melde sig som fuldkomment Tjenstdygtige, ere frie for Undersøgelse af Sessjonslægerne, naar de tillige derom medbringe en autoriseret Læges Attest; men det forekommer mig, at denne Undersøgelse paa Sessjonen godt kunde bortfalde for Enhver, som selv erklærede sig fuldstændigt tjenstdygtig. Der er ikke saa Saa, som, skjøndt de lide af en Svagthed, selv søge at lægge Skjul derpaa, og dette beviser i ethvert Tilfælde, at de ikke ønske at unddrage sig deres Værnepligt, men at de netop ere besjælede af Lyst til at opfylde den. Der kan vel heller ikke være nogen Tvivl om, at saadanne Mænd, der, skjøndt lidende af en Svagthed eller behæstede med en eller anden Legemsfeil, dog ikke søge at unddrage sig deres Pligt til Fædrelandets Forsvar, ville være bedre eller i alt Fald fuldkomment saa gode Soldater som de Mænd, der ikke have slige Svagheder eller Feil, men med Ulyst ere Soldater. Dertil kommer, at en saadan autoriseret Lægeattest i intet Tilfælde, eller i alt Fald meget sjældent, vil kunne faaes uden Betaling. Jeg finder ikke, det er rigtigt at foreskrive, at de Folk, der møde, og som vide med sig selv, at de ere friske og sunde, alligevel skulle eftersees; thi det er overflødigt. — Jeg skal ikke udtale mig videre, men endnu kun bemærke, at naar jeg før tillod mig at citere en Meddelelse fra det høie Justitsministerium, hvilken paa Finantsudvalgets Dnsse er bleven dette tilstillet paa Grund af, at der manglede enkelte Oplysninger om den sidst afholdte Sessjon, kan det vel være muligt, at mine Talangivelser ikke i det Enkelte ere fuldstændig rigtige; de skulle da senere blive berigtigede. Det er tillige muligt, at jeg med Hensyn til de Op-tællinger, jeg har gjort af Forsvarscommisio-

nens Betænkning, i enkelte af Tallene kan have feilet noget; jeg troer det ikke, idet de vistnok ville findes at være nogenlunde correcte, men jeg haaber i ethvert Tilfælde, at Saadant vil undskyldes.

Madsen: Angaaende det meget omtalte Punkt om Sessjonens Sammensætning vil jeg ogsaa tillade mig at udtale min Mening. Det forekommer mig, at der ikke ligger saa Lidet til Grund for den Tanke, at hver Amtmand skulde være Udskrivningschef i sit District. Det er en Tanke, jeg meget har sysselsat mig med, og jeg kan ikke godt komme bort fra den, i alt Fald ikke af den Grund, at det skulde være nødvendigt, at Udskrivningscheferne skulde være Officerer, eller at Udskrivningsdistricterne skulde falde sammen med Brigadefredsene. Ligeoverfor Befolkningen er Amtmanden den første Embedsmand, hvis Pligt det maa være at varetage dens Tarv. Naar man bestemmer, at enhver Amtmand skal være Udskrivningschef for sit Amt, vil jeg paa den anden Side ogsaa kunne gaae ind paa den Tanke, der er fremfat om, at det hele Udskrivningsvæsen bliver henlagt til Krigsministeriet; men jeg mener da tillige, at der bør være ligemange civile og militaire stemmeberettigede Medlemmer, samt at Amtmandens eller Udskrivningschefens Stemme skal gjøre Udslaget, naar Stemmerne staae lige. — Jeg kan godt gaae ind paa den Tanke, at enhver Landcommune, ligesaa vel som enhver Kjøbstadcommune, bør have en Repræsentant paa Sessjonen, og jeg troer, at en saadan vil være bedre paa sin Plads, naar han er valgt af Sogneraadet for den enkelte Communes Vedkommende, end den Repræsentant, som bliver udnævnt af Amtsraadet, thi denne kan ikke have det personlige Kjendskab, som mange Gange er nødvendigt; men paa den anden Side vil jeg ogsaa tillade mig at hentsille, om denne Indskyldelse fra Sogneraadets Side paa Sessjonen ikke kunde stee gennem vedkommende Lægsmand, naar Sogneraadet fik noget mere Indskyldelse paa Udnævnelsen af denne. Jeg kan slet ikke gaae ind paa, at Lægsmanden tillige skulde være Sognefoged; thi efter min Formening have vi nu for Tiden en ret god Lægsinddeling over hele Landet;